

Evanghelia zilei de duminică: Botezul lui Isus

Comentariu la evanghelia de Botezul Domnului (Ciclul A): „Acesta este Fiul meu cel iubit, în care mi-am găsit mulțumirea”. Prin Botez, Cristos Se face prezent în viețile noastre, pentru a-i atrage la credință și la iubire pe cei care nu știu nimic sau știu foarte puțin despre milostivirea și pacea Sa.

Evanghelie (Mt 3,13-17)

Atunci a sosit Isus din Galileea la Iordan, la Ioan, ca să fie botezat de

el. Dar Ioan încerca să-l oprească spunându-i: „Eu trebuie să fiu botezat de tine și tu vii la mine?”

Însă Isus i-a răspuns: „Lasă acum, căci așa se cuvine ca noi să împlinim toată dreptatea”.

Atunci el l-a lăsat. După ce a fost botezat, Isus a ieșit îndată din apă. Și iată că s-au deschis cerurile și l-a văzut pe Duhul lui Dumnezeu coborând ca un porumbel și venind deasupra lui.

Și iată, un glas din ceruri spunea: „Acesta este Fiul meu cel iubit, în care mi-am găsit mulțumirea”.

.....

Comentariu la Evanghelie:

Ioan predica un botez al pocăinței pentru iertarea păcatelor. Mulți veneau la el ca să-i asculte cuvintele

și să împlinească acest semn penitențial, dispuși să înceapă o viață nouă, după acest rit de purificare. Isus vine în mijlocul mulțimii, ca oricare altul. Dar este oare posibil ca Isus să facă acest lucru? dacă nu are păcate de care să se lepede! Există ceva în acest gest al lui Isus pe care Botezătorul – ca și noi – nu Îl înțelege bine; de aceea Îl întreabă descumpănit: „Eu trebuie să fiu botezat de Tine și Tu vii la mine?” (Mt 3,14). La care Isus răspunde: „Lasă acum; căci așa se cuvine nouă să împlinim toată dreptatea” (Mt 3,15). În contextul cultural al iudaismului din acea vreme, „dreptatea” este considerată împlinirea fidelă a Torei, ca acceptare deplină a voinței divine. Isus primește botezul lui Ioan ca manifestare a supunerii Sale necondiționate față de voința divină. Sensul profund a ceea ce începe acum să se întrevadă se va manifesta pe deplin abia la sfârșitul vieții

pământești a lui Cristos, adică în moartea și învierea Sa.

Primind acest botez, Isus începe să Se arate ca Acela care împlinește planurile mântuitoare ale lui Dumnezeu pentru a-Și conduce poporul spre patria cerească făgăduită. Într-adevăr, Isus își începe viața publică ieșind din apele râului Iordan. Moise murise după ce contemplase țara promisă de pe muntele Nebo, chiar înainte de a traversa acest râu în care Isus a fost botezat. Acum Isus își începe predicarea de pe malul Iordanului, locul unde se încheiase viața lui Moise. Isus este Cel care duce cu adevărat la plinătate ceea ce Moise începuse.

Pe de altă parte, cuvintele care se aud indică destul de clar că începe să se împlinească tot ceea ce fusese vestit din partea lui Dumnezeu. Expresia „Acesta este Fiul Meu, Cel

iubit” (v. 17), rostită de un glas din ceruri, face ecou acelei chemări prin care Dumnezeu i se adresează lui Abraham cerându-i să-l jertfească pe fiul său Isaac: ia „pe fiul tău, pe cel iubit” (Gen 22,2). Acest mod de a Se referi la Isus pune în paralel scena dramatică din Geneza, în care Abraham este dispus să-l jertfească pe Isaac, care îl însoțește fără împotrivire, cu drama consumată pe Calvar, unde Dumnezeu Tatăl L-a oferit pe Fiul Său ca jertfă, primită în mod liber pentru răscumpărarea neamului omenesc.

În plus, adaosul „în care Mi-am găsit mulțumirea” (v. 17) evocă începutul Cântărilor Slujitorului Domnului din cartea lui Isaia: „Iată-l pe slujitorul Meu, pe care îl sprijin, alesul Meu, în care sufletul Meu Își găsește plăcerea” (Is 42,1). Tocmai în cea de-a patra dintre aceste cântări se conturează limpede tot ceea ce acest Slujitor al Domnului va avea de

pătimit pentru a răscumpăra neamul omenesc: „Iar el a purtat suferințele noastre și durerile noastre le-a luat asupra lui. Noi l-am considerat lovit, bătut de Dumnezeu și umilit. Dar el era străpuns pentru nelegiuirile noastre, lovit pentru păcatele noastre. Pedeapsa care ne aducea pacea era asupra lui. Prin rănilor noi suntem vindecați” (Is 53,4-5).

Acum, învață Catecismul Bisericii Catolice, „Duhul, pe care Isus Îl posedă pe deplin încă de la zămislirea Sa, vine «să se odihnească asupra Lui» (In 1,32-33). El va fi izvorul Duhului Sfânt pentru întreaga omenire. La Botezul său «sau deschis cerurile» (Mt 3,16) pe care le închisese păcatul lui Adam; iar apele sunt sfințite prin coborârea în ele a lui Isus și a Duhului, preludiu al noii creații”[1]. Din acest moment, acțiunea creatoare, răscumpărătoare și sfințitoare a Preasfintei Treimi va deveni tot mai evidentă în viața lui

Isus, în învățătura Sa, în minunile
Sale, în pătimirea, moartea și
învierea Sa.

[1] Catecismul Bisericii Catolice, nr.
536.

Francisco Varo

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-duminica-botezul-
lui-isus/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-duminica-botezul-lui-isus/) (23.03.2026)